

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Sæcvlvm Qvintvm Christiano-Arianvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

SÆCVLV M QVINTVM CHRI- STIANO-ARIA- NVM.

SVM MORVM PONTIFICVM ROMANORVM
CONTINVATA SVCCESIO.

42. INNOCENTIVS I. anno
402. creatur: agitq; an.
404. pro Chryf. ad i-
plum appellante con-
tra Theophilum. Quem cum compli-
cibus, post obitum S. Chryfostomi, ex-
communicat an. 407. Consultus ab
Tolofano Episcopo de rebus Ecclesie
respondet an. 405. Diuina prouidentia
ab Gothica Vitis Romanæ direptione
subtrahitur, an. 410. Acta Conciliorum
Carthaginensis & Mileuitani confir-
mat contra Pelagium, an. 416. Obiit an.
417. cum sedisset annos 15. M. r. Consti-
tuit, *Natis de Christiana debere baptizari;*
quad re, vt non verbo, damnabat Pelagius, di-
cens, Infantes non esse reos peccati o-

rig. Decentio, & Eugubino *causam ietu-
ny Sabbatini assignauit; quia Sabbato Domi-
nus in sepulcro fuit; & Discipuli ieiunarunt.*
Dedicauit plures ecclesias.

43. ZOSIMVS Græcus creatur anno
417. damnati Pelagius & Cœlestinus ad
Papam appellantes, & ouinam simulan-
tes, tute prostentur. At compertos fal-
si damnat vniuersali decreto, Honori-
us edictis proferibit; Et moritur an. 418.
Constituit Cereum paschalem bene-
dici ab Diacono.

44. BONIFACIVS Romanus crea-
tur, an. 418. Dolo Symmachi pellitur
Vrbe; at cognita ab Honorio causâ re-
stituitur; cieto Eulalio pseudopapa; nō
cedente sponte, vt Centuriatores fin-
m gunt,

gunt, & Pelagianus sparsit. Idē an. 422. Arelatenſis eccleſiæ inuaſorem repreſent. Moritur an. 433. Conſtituit, *ne monacha ſacratam pallam conſingeret, aut laueret.* Sedit an. 4 Men. 10.

45. COELESTINVS Romanus creatur an. 423. An. 428. nouū habitū prohibet Clericis, in Gallia incedere volentibus palliatos, renibusque ſuccinctos.

An. 429. Legatos mittit contra Pelagianos in Britanniam, Hiberniam, Scotiam.

An. 430. Neſtorij damnat errores.

An. 431. Concilio Ephefino Oecumenico præſt per Legatos, cuiusq; formam præſcribit. S. Auguſtinum contra Pelagianos calumniatores defendit. Encyclicas ſcribit contra Neſtorium, & hortatur Honorium ad eum compri mendum, an. 432. & obit, cum ſediſſet annis 8. Men. 5.

Conſtituit, *Pſalmos Davidis pſalli ante miſſam*, cum antehac ſolum Epiftoſa, & Euangelium recitarentur.

46. SIXTVS III. Rom. creatur anno 432. Studet Neſtorium ad ſana reducere; ſeque purgat de fauore in illum: an. 433. Infamatus etiam de ſtupro monachæ illato purgatur in Concilio coram Valentiniano Imp.

An. 439. Iulianum Pelagianifmi defenſorem, doſe pœnitentem rejicit. Moritur an. 440. Sedit annis 8.

47. S. LEO I. creatur an. 440. turbariſſimo tempore.

An. 443. Manichæos Romæ detectos eijcit in exilium.

An. 444. Damnatis in Conc. Romano Manichæis, Pelagianos in Italia ſubvertit.

An. 447. Ephefinum Epifcopum deponit.

An. 448. Eutycheſ ad eum appellat.

An. 449. Ad pſeudoconcilium Epheſinum, dolo Eutycheſis ab Theodoſio indiſtum, mittit legatos cura Encycli ca de Incarnatione, quam ſcriptam prius ſepulcro S. Petri imponēs ait: *ſi quid, ut homo minus cautè poſui, tu emenda.*

Quattiduo poſt reperta eſt manu S. Petri ſubſcripta; *Legi emendat.* S. Patres eam religioſe deſcripſerunt: Eulalius Dornæ in Lybia Epifcopus eam defendit; cui tertium apparens S. Leo gratias egit. Eas tamen Dioſcorus veruit legi in Synodo, in qua Eutycheſ abſoluitur; damnatur Flauianus inſons accuſator eius, occiditur. Papa Romæ in Concilio damnat acta pſeudoconcilij; quod tamen Theodoſius tuetur; unde Dioſcorus in Alexandrino pſeudoconcilio excommunicat Papam primus.

An. 451. Conc. Chalcedonenſi per Legatos præſidet; Cuius acta de fide confirmat; prærogatiuam eccleſiæ Conſtantinopolitanæ caſſat, an. 452. Et Attaliam, excidium vrbi parantem aſſiſtentibus ei S. Petro & Paulo, miraculoſe fledit.

An. 459. Confeſſionem publicam aboler. Obit an. 461. cum ſediſſet annos 21. minus 1. menſe.

Græcis miſerat Brandeum de tumulo Apoſtolorum dubitantibus an verū eſſet, id forſice ſeiſſum ſanguine manat. Orarat S. Leo aliquando ad ſepulcrum XL. diebus pro remiſſione peccatorum; Apparens ei denique S. Petrus, ait: *Dimiſſa tibi ſunt omnia, præter impoſitiones manuum, ſc. incautas; dimiſſiæ hæ non erāt quoad pœnā, quoad culpā remiſſe.*

48. S. HILARIUS Sardus creatur
an. 461. prius legatus ex Ephesini pseu-
doconcilii latrociniis effugerat an. 449.
nunc an. 461. confirmat tria Oecum.
Concilia, Nicænum, Ephesinum, Chal-
cedonense.

An. 463. Nouum cyclum paschalem
per Victorinum procurat.

An. 465. In causa Hispanica & Gal-
licana Ecclesiarum celebrat Romæ
Concilium.

An. 467. Anthenium Imp. iuramē-
to adstringit, ad compescendos Mace-
donianos hæreticos; ac moritur. Ma-
gnus templotum ornator auro, argen-
to, gemmis. &c. Sedit annis 6. Men. 10.

49. SIMPLICIUS Tiburtinus crea-
tur an. 467. Acatio Primatum Constā-
tinopolitanum promouenti resistit an.
472. Bona ecclesiastica sic diuisit, anno
475, ut portio vna detur Episcopo: altera
Clero: tertia & quarta Fabricæ ac
pauperibus.

An. 476. Odoacro Lupercalia Ro-
mæ cogitanti restitueret, restitit heroi-
cè.

An. 477. Zenonem Imp. ad melio-
rem frugem reducit. Multa magna per
orbis Ecclesias gessit; plures dedicauit
Ecclesias; obit an. 483. Sedit annis 15. M.
5. Orbis causas cognouit; sententias, le-
gesq; dedit; exauctorauit hos, illos pro-
mouit.

50. S. FELIX III. Romanus creatur
an. 483. Excommunicat Mogum, Cna-
phæum, Acacium; regitque inter eos
Zenonem Imp.

An. 487. In causa rebaptizatorum ab
Arianis agit Concilium Romæ, statuit-
que resipiscentes recipiendos: sed Epi-

scopos ac Presbyteros ab officio suspen-
di tota vita: Clericos inferiores septen-
nio stare inter pœnitentes, & peregrina
communione frui. Moritur an. 492. Se-
dit annis 9. minus diebus 12. fuit ataus
S. Gregorii Magni; eiusque sororibus
post obitum apparet.

51. S. GELASIVS I. Romanus crea-
tur an. 492. Quadripertitam bonorum
ecclesiasticorum confirmat anno 494.
Plures per orbem excommunicauit,
absoluit, &c. obit an. 496. Sedit an. 4.
M. 8.

52. ANASTASIUS II. creatur an. 496.
obit an. 498. Sedit an. 2. minus dies 7.

53. S. SYMMACHVS Sardus creatur an.
498. prior, cui proinde posterior crea-
tus Laurentius cessit, dum ad arbitrum
tenderent Theodoricum.

An. 499. celebrat Concilium Romæ
de electione Papparum. Ab Laurentia-
nis tamen passus calumniam, datum à
Theodorico Visitatorem pati debuit
contra Canones: Sed damnat Lauren-
tium inuasorem Sedis Apost.

An. 502. excommunicat Anastasium
Imp. ob hæresin, vicissim ab ipso hære-
sios insimulatus. Moritur post varias æ-
rumnas an. 515. cum sedisset annis 15.
Men. 8.

Eius dalmatica solum tacta liberauit
à dæmone obsessum. Paschasius quod
Laurentio fauisset, perpeti tamen pur-
gatorium debuit in balneo: Vnde libe-
ratus est à Germano Epif. Capua-
no. ita S. Greg. l. 4. Dial.

c. 10.

Vtriusque Orbis

IMPERATORVM ACTA
ORIENTIS IN SÆ-
CVLO V.

49. ARCADIVS à patre Theodosio creatur Imp. Orientis: Pietate euitat insidias Rufini, prius infideles proscribens, dein vincens Rufinum & Persas Cruce.	Anno Christi nati	probrose restituit: Coerces Donatistas.	404
Gainam tyrannum victum necat.	395	Paganos subiugat innumeros: suos cum Papa legatis mittit pro Chryso- mo sed incassum.	406
S. Chrysostrum ab Eudoxia relegatum terramotu territus renocat.	400	Ideo bellum parans in Arcadium impeditur ab tyrannis en ergentibus: exagitat hareticos edictis.	407
Eum sollicitatus ab hostibus denuo deportat.	403	Cum Persaicit fœdus 100. annorum.	408
Ob eum dire exagitat Catholicos.	404	Stiliconem coniuratorem necari curat:	
Ideo excommunicatus à Papa, veniamque petens absoluitur; Sed Honorius idcirco ei bellum indicit.	406	Non Catholicos excludit è suo exercitu:	
Aeger Theodosium filium octennem dicit successorem in Oriente; timensque ei ab Honorio, curatorem ei dat Persam, & moritur.	407	Eius filia in matrimonio Virgines obeunt.	408
HONORIVS dicitur Imp. Occidentis.	408	Ab Alarico & Attalo Gothorum regibus, contra eum in Imperium euectis, angitur:	
Confirmat privilegia Ecclesiastica; & decernit causas seculares ab Episcopis decidendas esse: infestat hareticos & idolatras pro Catholicis.	395	Sed pietate meretur effugere vim eorum.	410
Stiliconem mittit in Gothos: victo- ria elatus Gentilium ludos seculares	397	Triumphat de hostibus: urget Donatist.	411
		Confirmat Immunit. Eccl. & pacem cum Gothis.	415
		Attalum ducit in triumphum.	417
		Pelagium & Pelagia nos proscribit.	418

Est

	Anno Christi nati	VALENTINIANVS III. Imp. fit, confirmat priuilegia Eccl. exagitat her.	
Eulalium antipapam pellit, restituit Bonif. Moritur.	419		425
50. THEODOSIUS Iunior octennis Imper.	423	Concilium cogit in causa Sixti PP. calumniose de stupro accusati.	433
S. Pulcheriam sororem adsciscit Consortem cum ea feliciter imperat.	408	Scribit Theodosio pro rescissione Actorum Latrocinij Ephesini.	449
Parabolanos, egrorum quorumcunque curatores, esse iussit sexcentos: quos edito coercet.	416	Iudiciariam Episcoporum potestatem magno suo & imperij malo immittit.	452
Vincit Persas, liberat tyrannide Christianos	417	Adulterio se impiat: Actium necat magistrum militiae	454
Vindicat in hereticos.	420	Necatur & ipse à Maximo.	455
Valentinianum consobr. creat Imp. Circenses abrogat, Hostes pietate triumphat; Sacerdotes honorat.	423	51. MARCIANVS accipit prophetiam de futuro Imperio.	431
Conc. Ephesinum Generale indicentem Papam Celestinum adiuvat.	425	Pulcheria ei nubit, salua Virginitate, & imperat: Leonem PP. inuitat ad Conc. celebrandum.	430
Rescribit pro Immunit. Eccl. Hereticos exagitat, pellit Epheso Nestorianum.	430	A Leone ad restauranda m Ecclesiam incitatur; Eius partes in Concil. Chalced.	450
Nestory scripta exurit, reducit ab eo seductos; Publicat CODICEM.	431	Edicit eius Acta seruari contra Eutych.	451
Corpus S. Chrysi. transferri à Cumanis Constantinopolim datis ad eum litteris.	435	Clarus virtutibus moritur.	452
Cogitur pendere tributum annuum Attila Hunnorum Regi.	438	52. LEO Thrax creatur Imp. iubetur à B. V. cacum illuminare, & templum extruere: Imperat acta Chalcedon. seruari: Praedecessorum priuilegia Eccl. confirmat.	457
Rescribit pro recipiendo Trifagio. Chrysapio eunuchus credens de abdanda Pulcheria cogitat.	442	Precibus Dan. Stylitae filium impetrat sed dolo sororis her. mortuum eum visitat incendio urbis auertendo.	461
Eiusdem suassu imperat latrocinium Ephesi in gratiam Eutychetis her. Quo & Papam dolo se inuitat; actaque Concilii abuti Eutychiani confirmat.	446	Eius in eum reuerentia: Simeonis Stylitae reliquias transfert.	464
Monitus respiscit, pulso Chrysapio & Eudocia Augusta, restituitq; Pulcheriam ad Imperium: & exules episc. Cathol. Ex equo lapsus fracto collo moritur.	448	Exercitum contra Vandalos amittit proditione Ducum heret.	465
	449	Vindicat in eos; edicit Dominicam & festa ferianda.	468
	450	Moritur.	469
			474

53. ZENO Isaurus, in praeium casorum proditorum accipit filam Leonis:	Anno Christi nati 470	excommunicatur à Papa.	501
Et eo mortuo Imperium.	474	Papam calumniatur de heresi.	503
Fanet hereticis; Eleemosynis sapius eripitur vindicta diuina.	474	Aram contra insultus Persarum condit & de reliquijs S. Barth. accipit reuelationem.	507
A Basilisco tyranno pellitur cum coniuge in Isauriam; ubi herbis vesci cogitur ex inopia: Dan. Stylites ei praedicat reditum.	476	Prætextu heresios persequitur Catholicos.	510
Reuersus cum exercitu Basiliscum mulctat exilio, misereque per ire cogit, Sanct. Thecla ponit templum; atque Resipiscens pro Papa stat contra hereticos.	477	Acta Concil. Chalcedonensis exurit.	511
Relapsus Henoticon. idest, Vnitium promulgat; autor Acaphalorum har.	482	Constantinopolitani Catholicis sapius in eum tumultuantur. 506. 511. 512.	518
Enoticon eius damnatur in Conc. Rom:	483	In visione discit vita sue annos 14. esse detractos ob impietatem. Et fulmine extinguitur: contra eum citantur Episcopi duo, exules pro fide in iudicium.	518
Præclaros viros enecat.	490	Eius nomen è Dyplichis erasum.	519
Comitiali morbo iacens ab Ariadna Augusta raptim sepelitur vivus,		Imperatores Occidentis.	
Nomen eius eraditur è Dyplichis.	491	5. MAIORIANVS acclamatur Imp.	457
54. ANASTASIVS ex Sientiaro fit Imperator per Ariadnam, facta Euphemio professione fidei, in vita laudabili mox corruptus fit eo deterior.	491	Dolo Seueri enecatur.	461
Fit Acaphalista.	492	6. SEVERVS inuadit Imperium. Dolo Ricimeri veneno interit.	465
Theodoricus Rex Gothorum petit ab eo sibi regnum Italia stabiliri; Approbari à PP. tentat Henoticon.	493	7. ANTHEMIVS creatur Imperator, Iurat Papæ se adiuturum Catholicos.	467
Persequens Roman-Catholicos cogitur à Bulgaris auro pacem emere.	497	Ricimero, cui sororem dederat, necatur.	474
Dirè bacchatur in Catholicos;	499	8. OLIBRIVS à Ricimere fit Imp. obit.	472
		9. GLYCERIVS creatur Imp. exutus Imperio à Iulio Nepote fit Episcopus.	473
		10. IVLIVS Nepos imperat & interit.	474

II. AVGVSTVLVS contra Iulium euehitur.
Inuocans Odoacrem Erulorum ab hic relegatur in exilium.

Anno Christi nati
475
476

Vincitur à Theodorico Gotho. 489
Isto fœdere, dolose ab eo occiditur. 493
2. THEODORICVS Amalus Gothorum Rex iam & Italia regnum sibi à Papa petit stabiliri licet Arianus. 493
Catholicos bene habet 494
Omnium votis expetiuis in schismate intrat Romam. 500
Sedem Apostolicam defendit, etsi barbarus 501
Cogit Papam ire legatum ad Imp. pro Arianis. 524
Agent em vero contra eos capit, mori cogit: Electionem Papæ sibi arrogat: moritur, damnatur. 526

REGES ITALIÆ.

I. ODOACER rex Herulorum Arianus in Italiam vocatur. 475
Oblatum Imperium & purpuram refusat.
Multa indulget Catholicis: Volens restituere Lupercalia retunditur à Papa. 476

Concilia Oecumenica Saeculi V. consona Papis.

Duo fuerunt: Ephesinum, contra Nestorium, an. 431. Chalcedonense, contra Eutychetem, an. 451.
Prouincialia frequentata sunt plurima.

SS. Patrum, & Doctorum Concordia sub Papis in Saeculo V.

S. AVGVSTINVS an. 377. in Manichæismum lapsus matrem affligit: mox Deo per visum ostendit filii conuersionem. Visa sibi stare in regula aurea, ac ponere Augustinum, an. 384. ab S. Ambr. in fide instructus, concubinamque deserens fide illustratur. an. 385. conuertitur: an. 388. baptizatur. an. 389. mater ei moritur. an. 390. confutat Iouinianum. an. 391. Ordinatur Presbyter in

uitus à Valerio: prædicat Presbyter primus: Monachismum in Africam infert. an. 392. Faustum disputatione confundit. Contra origenistas celebrat Hipponense Concilium, an. 393. Creatur Episcopus an. 395. Felicem Manichæum disputatione publica conuertit, an. 464. Scribit de legibus pœnalibus contra Donatistas ferendis, an. 405. Pelagianismum in ortu suo confutat, an. 411. 415. 418. Libros retractationum scribit an. 426. Moritur in ætate Hipponensis euastationis Wandalicæ, an. 430. ætatis 76. in pœnitentia. Ægrotans solo contactu sanat ægrotum. Eius bibliotheca seruatur angelica manu contra Wandalos.

S. MAXIMVS Taurinensis Episcopus floruit sub Honorio & Theodosio iunior: eximius in Sermonibus.

VICTOR Vucensis; Ausonius Poeta: Synesius Episcopus, S. Paulinus Nolanus Episcopus, S. Lucianus Presbyter; Paulus Orosius presbyter Hispanus; Sedulius presbyter Scotus; & c. clauerunt sub an. 410. 420. 430.

S. C. V.

S. CYRILLVS Episcopus Alexandrinus creatur *an.* 412. & visione diuina S. Chrysostomum in sacra Diptycha referre cogitur.

Inuenit Reliquias S. Marci, *an.* 414. Nouatianos expulit Alexandria, *anno* 415. Nestorium confutans calumnias patitur, *an.* 429. & *an.* 430. eum in Concilio damnat; à quo accusatur Apollinarismi apud Imperatorem. Sed panegyrim de Deipara scribit contra Nestorium, *an.* 431. Moritur *an.* 444. calumniarum patiens.

S. VINCENTIVS Lyrinensis Presbyter scribit disputationem ad deuitandam hæreses, *an.* 434.

S. THEODORETVS ex monacho Episcopus Cyri, *an.* 424. multum pro conuersione Marcionitarum laborauit, conuertitque ultra 1000. fremente demone in eum noctu, & vociferante: *Nisi chorus Martyrum & Iacobus te circumstiterent, dudum confossus perisses. Quiesce.* Habebat ad lectum lecythum olei à martyribus benedicti, & sub cervicali amictum S. Iacobi.

A Nestorio commouetur in Cyrillum Alexandrinum, *an.* 427 suspectusque Nestorianismi se purgat Episcopis. Damnatus de latrocinio Ephesino appellat ad Papam, *an.* 444. Episcopatu pulsus restituitur à Conc. Chalcædonensi, *an.* 451. Moritur *an.* 451. Scripta eius nomini plura supposita sunt.

S. PROSPER Aquitanus S. Augustinum defendit contra Pelagianos calumniatores, *anno* 431. quos & in Italia subuertit iussu S. Leonis, *an.* 444.

S. PETRVS CHRYSOLOGVS Episcopus Rauennatum diuinitus creatur,

an. 433. S. Petio Apostolo ipsum ostendente per visum Sixto Papa. Scribit contra Gentiles, *an.* 439. & 449. contra Eutycheten.

S. PROCVLVS Constantinopolitanus Episcopus videt S. Paulum S. Chrysostomo loqui in aurem. Laborat multum contra Mopsuestenum, Nestorium, proque Chrysostomo. obit *an.* 446.

S. GENNADIVS Episcopus Constantinopol. creatur *an.* 458. mirificus ecclesiasticæ discipline reformator, *an.* 459. confanat manum diuina vi exarescentem, *an.* 462. Oranti spectrum prænunciat euersionem Ecclesiæ, *an.* 471. diemque obit supremum.

S. FVLGENTIVS Ruspensis Episcopus certamine pro fide celebris, *an.* 490. confutat Pelagianos. Peregrinatur ad Limina Apostolorum, *an.* 500. Exulatum pro fide, redux demum moritur *anno* 529.

S. BOETIVS Patricius apud Theodoricum falsò de conspiratione accusatus cum Symmacho martyrio afficitur *an.* 524. 526.

Alius BOETIVS Seuerinus Consul Rom. suum Consularum scriptis illustrat, *an.* 510.

S. AVITVS Viennensis Episcopus, Sigismundum Burgundiorum Regem conuertit ad Christum *an.* 509. obit *an.* 516.

SIXTVS III. doctus scripsit *an.* 441. Sed ei affinguntur scripta Pelagiani.

OROSIVS Hispanus Presbyter S. Augustino & S. Hieronymo familiaris contra Origenistas *an.* 414. Primum occidentem transtulit Reliquias S. Stephaniani *an.* 416.

EUSEBIUS Emesenus ab Eusebianis in Episcopatum Alexandrinum intrudendus pro Athanasio, restitit: anno 341. signifer tamen fuit Arianorum.

SOCRATES & SOZOMENVS Nouatiani prosequuntur historiam Ecclesiasticam sub an. 440.

S. EVCHEIVS Episc. Lugdunensis egregia scripsit an. 441.

S. SIDONIVS Apollinaris orator & Poeta eximio solo aspectu basilicę SS. Petri & Pauli Romę liberatur, à febre, an. 467. Renuncians saeculo, amplissimisque dignitatibus creatur Episc. Aruernensis an. 472. Pietate & supplicationibus defendit urbem suam ab incursionibus Odoacris, an. 475. Dirè à suis Presbyteris diuexatus moritur an. 484. punitus morte subita persecutoribus eius.

IOAN. CASSIANVS Diaconus S. Chryostomi, Collationes PP. scribit ad Innocentium Papam an. 404. confutat Nestorium, an. 430. Eius Collationes Pelagianismo infectę confutantur an. 433.

ISIDORVS Pelusiota monachus sub an. 482. claruit doctissimus. De S. LEONE Papa supra.

S. NILVS monachus Constantino-
polit. S. Chryostomi discipulus doctissimus scripsit de Institutione monachorum, vixit sub an. 445.

S. SIMEON STILITA scripsit librum de morte an. 457.

VICTOR Vticensis Episcopus de Wandalica persecutione, sub an. 490.

S. GELASIVS Papa; de hoc supra.

PASCHASIYS Cardinalis, sub an. 499.

Dogmata Ecclesię Romano-Catholicę, Nouatoribus contraria, Saeculi V. Exempli gratia.

I. *Missam* asserit S. Aug. ep. iii. 118. In psal. 33. hom. 2. & serm. 28. 40. de verbis Dom. & l. 21. Ciuit. c. 26. Cyril. Alex. l. 3. c. 4. Concilium Ephelinum Oecumenicum.

II. *Veritatem Corporis Christi in Eucharistia* asserit Aug. in psal. 37. & 119. Cyril. in Anathematif. Chryf. hom. 83. in Mat. 26. & c.

III. *Liberum arbitrium* asserit Aug. contra Pelag. l. 1. & c. Cyril. Alex. l. 3. & 8. contra Iulianum, & c.

IV. *Fide sine operibus mortuam* asserit Cyril. Alex. in Ioan. l. 10. c. 18. Leo term. 3. de Epiph. *Primasius* in Gal. 2. Aug. lib. 2. de pec. merit. c. 3. 4. 15. *Saluanus* l. 4. de prouidentia. *Prosper* l. 1. de vita contemplatiua c. 19. & c.

V. *Confessionem auricularem* asserit Cyril. l. 3. in Leuit. Leo ep. 69. 91. Aug. hom. 49. & l. 2. de visit. infirm. c. 4. & c.

VI. *Inuocationem Sanctorum* asserit Aug. l. de cura pro mortuis, c. 16. *Theodorus* in Leu. q. 1. Chryf. hom. 1. & 44. in Genesin. & c.

VII. *Imaginum usum & Cultum* asserit Aug. l. 1. de Consensu Euang. *Sozomenus* l. 2. c. 3. Cyril. l. 6. contra Iulianum. *Tripertitus* l. 2. c. 19. Chryf. l. quod Christus sit Deus. & c.

VIII. *Suffragia pro defunctis & purgatoriu* asserit Aug. in Enchyr. c. 10. & in ps. 6. 37. & l. de cura pro mortuis c. 15. & c.

n IX.

IX. Primatum Petri asserit Cyrill. Alex. l. 2. in Ioan. 12. Aug. 1. retract. c. 21. Sozomenus l. 3. c. 7. Chrysof. hom. 83. in Matt.

Hæc pauca in exemplum suffecerint: Sic enim ire per singula licet.

Hæresiarchæ in Sæculo V. diffoni Papis.

48. PELAGIUS indoctus primum in Sicilia, deinde in Rhodo vtrumque orbem infecit. an. 410. Christi pythagorici gentilis librum fecit latinumque affinxit S. Xysto Papæ. Quam stropham notans S. Hieron. monuit S. Aug. qui allegatas à Pelagio, vt Papæ, religiosè explicare laborauit: at monitus retractauit. Dogmatizauit autem Brito ille monachus, *Peccatum originale non esse in hominibus: Sine Dei gratia impleri omnia Dei mandata posse. Adam factum esse mortalem, etiamque mortuus fuisset, si non peccasset: solum esse unum lesum peccato suo; non genus humanum. &c.*

Tales articulos vndenos damnauit dolote in Concilio Palæstino, anno 415. ne ipse damnaretur. At resiliens, istos, aliosque vulgare perrexit.

Confutatur ab Hier. & Aug. Damnatur in Concil. Mileuitano; & Carthag. an. 416.

Se catholicum simulans appellat ad Papam, an. 417. Rursum damnatus pro scribitur ab Honorio Imp. anno 418. & 420.

Pelagiani iungunt se Nestorio, an. 431. Sæpius suppressi, emergunt sæpius. Hydralernæ.

49. NESTORIUS Nepos Pauli Samosatani ex Presbytero Antiocheno

Episcopus Constantinop. exagitator hæreticorum, anno 428. fingere cepit *Duas in Christo Personas; & B. Mariam non esse Deiparam, sed Christiparam; fraude & vi hæresin propagauit, ac scripsit an. 429. at quæ Deiparam execerari ipse uelauit. Eius arrogantia nec suis vituperabilis, diram in Monachos feritatem exeruit. Coelestinus PP. damnationem ei minatur, an. 430. S. Cyrill. Alex. eum condemnauit: at ab eo insimulatur Apollinarismi.*

An. 431. Se iungit Pelagianis. Damnatur absens in Conc. Ephesino; Pellitur Epheso ab Theodosio: indulgetur ei monasterium ad pœnitentiam an. 435. Vbi calumnijs proscindens Imperatorem damnatur ad perpetuum exilium: in quo putrefactus, linguâ ab veribus exesâ, fœde exhalat, an. 436. Theodosius Nestorianorum libros conquiri, ex utriusque mandauit, an. 448.

50. EUTHYCHES Abbas, vt Nestorio contradiceret, finxit *Vnam in Christo esse naturam post Vnionem sicut vna persona est.* Ita an. 448. Damnatur à Flauiano Episc. Constantinop. ibidem in Synodo ibid. Damnatus appellat ad Leonem PP. & Imp. Theodosium. At an. 449. per Encyclicam damnatur à S. Leone, Absoluitur è contra ab Dioscoro Alexandrino excommunicante Papam: Facinus inauditum! Ab eo prognati sunt ACYPHALI an. 482. & 35. SEVERTIANI à Seuero Encraticarum resuscitatore: ASEMENI; Iacobitæ. &c. De Seuero vide in Sæculo VI.

51. PACIFICANTES ab Zenone Imp. orti, faciente Vnionem inter Catholicos & Euthychianos.

52. PET. GNAPHÆVS Fullo pseudo-
monachus ad Eutychetis errores adie-
cit in trisagio: *Qui crucifixus est pro no-
bis: quasi S. Trinitatem totam diceret
esse passam.* Cœpit anno 471. hæresin
Theopaschitarum; damnatur à Simplicio
Papa Romæ an. 479. Xenam Icono-
clastarum autorem assumit socium,
an. 485. & moritur post diras turbas an.
486.

Ad ultimum damnatus à Gelasio
PP. an. 494.

53. XENATAS Persa, seruus profugus,
nondum baptizatus à Pet. Gnaphæo
Fullone consecratur Hierapolitanus E-
piscopus an. 485. dictus postea Philoxe-
nus, primus autor Iconoclastarum extitit
an. 485.

Dogmatizauit, *Christi & Sanctorum i-
magines non venerandas; Angelos incorpore-
os forma corporea effigiare nefas: Puerile esse,
in columba fingere Sp. Sanctum.*

V A R I A

Testimonia Fidei historica
in Sæculo V.

ANNO CDI. S. Porphyrius, Episc. Ga-
zensis, contra pertinaces gentiles ciues
suos quid oraturus Eudoxiam adit Au-
gustam; Cui gravidæ roganti veniam,
quod Episcopo non occurrisset, is prædi-
cit parituram filium. Eo ad sua redeun-
te, dum sæua cooritur tempestas; ex re-
uelatione discit, ob nauclerum hæreticu-
m ortam; quo catechizato ac conuer-
so, mox omnia silent.

S. Martinus obit octogenarius.

S. Porphyrius an. 403. Manichæam
Gazæ, verbis & pecunijs multos per-
uertentem maledicit; continuoque mu-
ta moritur.

ANNO CDIV. Erectâ Eudoxiæ
statuâ contra templum, Sanctus Chry-
sostomus pro concione inuehitur: per
irratam coacto Concilio deponitur; ad
Papam appellans describit e. agcediam;
scilicet irruentes in ecclesiam: milites
asseruatum Christi sanguinem effudisse:
Igne improviso totam deflagrasse.

Interim Eudoxiæ, dirè excruciatæ,
fœtus in utero computruit; criminato-
res Chrysostomi varijs à morbis disper-
eunt; cum intruso Artacio commu-
nicat nemo.

ANNO CDIIX. Sanctus Chryso-
stomus moritur, solitus habere familia-
rem Sanctum Paulum; Angelosque
inclines sacrificanti adstantes.

Moriturque & Eudoxia, eius perse-
cutrix.

Atticus Episcopus Constantinopo-
litanus paralyticum baptizat Iudæum;
simul & sanat.

ANNO CDIX. Alaricus, Rex Go-
thorum, Romam obsidet; vt recedat,
etiam idola erant despolianda in li-
trum; id quod nullis adhuc edictis po-
tuerat obtineri.

Interim pudici Wandali impudi-
cam vastant Hispaniam.

ANNO CDX. Romam inuadit
Alaricus, Sacra vasa sanctaque cæte-
ra seruat intacta, etiam Virgines sa-
cras.

Urbe incensa barbari recedunt, saluis templis; Fertur vox; *Salus victis in Christo.*

Monialis capta, heri proles, ob captam infirmitate percussas, sanas oratione & ieiunio reddit; liberaque dimittitur.

Honorius timore Attali, & Donatistarum, edicto cauit *libertatem religionis*. In poenam, ecce, Vrbs capitur; diripitur; salua religione Romano-catholica. Ergo protinus reuocat edictum, digressio ex Vrbe Alarico; qui moritur *an.*

411.

Euagrius philolophus conuersus petenti Synesio accommodat 300. aureos, egenis distribuendos: petitque cautionem, sibi in altero reddendos saeculo. moritur, sepultusque cum Syngrapha, hanc, apparens Synesio reddit, ab ipso subscriptam de facta sibi restitutione.

ANNO CDXIII. Nouatiani à Cyrillo & Papa terram marique fugantur; in ceteris hac etiam ex occasione; quod in mari soluta naui omnes perissent Nouatiani; & Catholicorum nullus.

ANNO CDXV. Pulcheriam quindecennem, votum Virginitatis habentem, tororem suam Theodosius sibi sociam: adsciscit Imperij, ob raram eius sapientiam. Aulam ea velut in monasterium vertit pijissima.

Eius pietate, miraculis clara, felicitatur Imperium, hostes inter medios.

ANNO CDXVII. Errore contigit *Pascha* per Ecclesiam celebrari *die non suo* ac debito; id quod ita compertum. *Melina* in siluestri vinculo, dum paschali nocte Presbyter fontem baptisterii erat consecraturus, lapidis concauitas

non sese ipsam replebat aqua, uti annuo miraculo fuerat, sed biduo post.

Leucothea in Lucania, ipso Paschali die S. Lauacri vnda per se vitra lapidis ora, cumulatim sese exacerbans exurgere, limpidissima ad instar cristalli, conuoluit; inque seipsam subfidere sensim. Ibi que tum cum Sacerdos baptisterium de more benedicebat.

In *Lusitania* apud Osem campum piscina est ex solido marmore, in formam crucis excauata. Hanc quotannis sub instans paschale tempus accidit per seipsam euacuari; vacuam ab Episcopo, vniuersa populi inspectante corona, impressis circum sigillis obsignari: die vero Parasceues eadem plebe teste religuari, ad eius sacram, cum suetis exorcismis & Chrismate, benedictionem. Resignata verò reperitur supra oram marmoris in cumulum aggesta vnda stare, nec vel guttulam exundare. Peractis solennibus certatim *haurire* plebem, deferreq; secum domum pios in vsus; nequedum tamen quicquam imminui: verum cum festa cedente die ad statam apsidis reuerti mensuram.

Dynasta quidam annui contemptor miraculi, iussit suos in templo eo stabulari equos: at ecce, media nocte correptus febris raptim equos mandat extrahi; simul dentibus suummet corpus dilacerans exhalat.

Rex nationis Theodegislus rem exploraturus, ipse ostia omnia consignata Ecclesiam corona virum cingit; idemq; & altero repetit anno: tertio in super fossam circumducit latam quindenos, vicens altam pedes: Sed nihil abditu, dolique nihil comperit: id lucri abstin-

lit; quod diem eundem sequentis anni non vixit.

In Soruba vico Lyciæ subiacente ad radices montis, (in quo Coranensis est ciuitas,) Lauacrum in Epiphania sudat, sudore tribus horis continuis manante; tribusque alijs sensim remittente; interrim solennis baptizatio perpetratur.

In castello Cedebratis, sub Lunciæ monte Aenoandro, baptisterium vrbis, prima paschali ex seipso repletur, est autem ex abrupto solido saxo; duratque aqua ad vique Pentecosten. Cæterum euanescit.

ANNO CDXIIIX. Adrumetini monachi nimis contra Pelagium nitentes, libero arbitrio nihil; omnia soli gratiæ tribuebant; Vt S. Augustino visi fuerint arguendi.

Quare ad eos scripsit librum de gratia & arbitrio: & alterum de Correctione & gratia.

Seuerus Episcopus in Minorica insula per Encycliam testatur, in ea insula Iudæum morari nullum posse; serpentes esse impotes nocendi, feras innoxias.

Vnico in loco noxios extitisse colubros; vecum & hosce ad illatas S. Stephani Reliquias nocendi vim amisisse.

ANNO CDXIX. Plurimæ totâ Africâ Romam fiebant appellationes. Fingunt igitur Centuriatores ius appellationis Papam esse suffuratum.

Iudæus impostor iterato sæpius baptismo quæstum faciebat: semel ab Arianis; iterum à Macedoniano; tertium à Catholico baptizatus erat: quartum petenti baptismum, Constantinopoli ab Paulo ieiunium indicitur: cumque

tingendus esset, ecce disparuit; repletur lacus; iterumque euanescit aqua. Cui Paulus: *Aut veterator es; aut ignorans baptizatus es: aderatque forte, qui ab Actico tinctum viderat, baptizati testis & index.*

Nimirum duo priores non baptizabant; quod formâ verborum catholica non vterentur; Catholicus autem ritè baptismum cõtulit; ideo quarto disperijt aqua; dato diuinitus testimonio reprobatu abs Deo Anabaptismi.

ANNO CDXXX. Victor in Africa primus docuit: *Animam ex Dei substantia creari, non ex nihilo.* Idque tum vt doctor Augustino videretur; qui animæ originem se scire negarat: Tum ita sese per Visionem didicisse narrabat. At eum refutante S. Augustino respuit victus.

Bararanes Rex Persarum, dirus Christianorum persecutor, perfugas ad Imperatorem Theodosium repetit; Neganti eos bellum infert. Ducês in eum retardatur grandine diuinitus grandinante dies XX, vt ijs vix stadia XX. confecerit; Theodosius imparatus, accersitis interim ducibus sese parauit. Constantinopolim obsidens Persa Christum blasphemabat: demum obsessis re desperata cessantibus, solus Episcopus pilam excutit in blasphemum regem nomine blasphemati; & ecce Angeli in Bithynia viatoribus visi nunciare iubent Constantinopolitanis; orare, sperare insisterent; sese duces belli adfore.

Hic Persa in auxilium Saracenos iungere sibi: Sed hi diuinitus conterriti, plures centum millibus, per fugam in Euphraten præcipientes prouere.

Aspebetus, Dux Saracenus, transiit

n. 3. ad

ad Romanos; (sic *Catholici* vulgo appellabantur) cuius semiaridus filius, Euthymium Monachum adire secundum quietem iussus; ab eodem, factis Deo precibus ac signo Crucis, petlanatur. Quod miraculum ad conuersionem valuit Saracenis. *S. Hieronymus* obit. *S. August.* Arianos publica disputatione conuicit: Qui se tamen victores iactabant.

ANNO CDXXII. Honorio defuncto scriba eius Ioannes inuadit Imperium; Clericis adimit priuilegia, forique exemptionem. At *an.* 425. Theodosius Imp. in eum ducit exercitum; cui sese Angelus Ducem offert specie pastoris; perque obiectum ducit lacum momento exsiccatum. Quo ex improuiso Ioannes obrutus, ad interuersionem deletur. Clero priuilegia restituntur; proscribuntur hæretici. Qui Duces barbari in auxilium Ioanni venerunt, Imperium in fuga deprædaturi, orante Deum Theodosio, pereunt vniuersi igne de cælo, fulmine, ac peste. Monachus quidam Theodosium quiddam orarat sepius; auditus nunquam; tandem eum excommunicabat. Hic Imperator se pransurum negabat, nisi prius absolueretur: quæsitusque monachus iuste petita annuentem absoluit; quicquid Episcopus esse victum negaret.

ANNO CDXXIX. S. Germanus cum S. Lupo mittitur Legatus ab Episcopo Galliarum in Britanniam, ad gentem eam ab Pelagianismo reuocandam. Per suspensam collo reliquiarum capsulam perfanat cæcam. Dum in Paschate Britannis baptizandis esset intentus, de irruptione Saxonum affertur nunci-

us; eoque plures ante baptizati enhelant, quam in arma ruant. Iubet in congressu omnes conclamare, *Alleluia*. Quo conterriti hostes fugam inuadunt, sequi ipsos in flumen adigunt obiectum.

ANNO CDXXXI. Sub Synodo Ephesina Generali contra Nestorium, docentem, Ex B. V. Maria Christum tantum hominem natum esse, datam vero Diuinitatem ei, ita merenti: quo auunculi sui Pauli Samosatani relucitauit errores: Sub id tempus, inquam, ad Salutationem Angelicam idcirco putatur adiecta clausula hæc: *Sancta Maria Mater Dei ora pro nobis peccatoribus nunc & in hora mortis nostræ*. Verum eam Traditio inde ab Temporibus Apostolorum acceptam hucusque custodierat, nunc primum vero publicam accepit Solennitatis auctoritatem, vltimque generalem: etsi vlllo de Canonibus per nesciam.

ANNO CDXXXII. Quod damnatus Ephesi Nestorius monasterio inclusus liberè agere permitteretur: omittente eum procul relegare Theodosio, contra sualum Papæ; ecce penam; Constantinopolis improuiso correpta igne triduo toto dimidiata hauritur inextinguibili, donec in se ipsum recideret.

Ibidem, Monialis, imagine Veneri delectata, obsidetur à dæmonè, ab omni abstinentens cibo per LXX. dies ab auicula pascebatur; quæ dæmonis erat delusio: demum ad *S. Stephani Reliquias* communicata liberatur, malo suo cautor.

S. Proclus Episc. Constantinopolitanus permouit Theodosium ad Translationem *S. Chryf.* ex Comana Constantinopolim faciendam. Verum conata

in medio tumba stat immobilis. Ergo Theodosius ad eum, tanquam viuentē, dat literas paternæ deprecatorias culpæ; eiusque ab exilio reuocatorias. Quibus ad loculum admotis, mouetur ipse velut seipso. Chalcedone imponitur nauis; hæc absque remigio alarum ipsa volat incitè, præuolatque cæteras eodem è portu soluentes; quibus coorta disiectis tempestate, illa incolumis vna, cursu recto, ad agrum defensæ ab S. Chrylostomo viduæ appulit. Imperator vero sacrum cum corpore Lyfanothecam, regnicè exceptum, summa cum reuerentia in Sedem iuxta Proculum deponit; & solenni prece pro defuncto fusa parente deprecabatur. In deposito sarcophago S. Chrylostomus clarâ dixit; *Pax Vobis*. Tunc simul XL. Martyrum contigit Reliquias reperiri: Et Eudoxiam Augustam peregrinari Ierosolymam; specie, quod filiam nuptam vidisset; reuerat vt Commissa sua in S. Chrylostomū luens expiaret. Donata Ierosol. abluuiali Epif. Reliquijs S. Stephani, Falsis Christi, Vinculis Petri. Hisce filia Romę posuit Basilicâ; illis mater Constantinopoli; vbi peccarat. Et postea Vixit.

ANNO CDXL. Orbis vndique turbat. In Oriente, Nestoriani, &c. in Occidente Gallia Gothi; in Africa Wandali; Romæ pulsi ex Africa Manichæi. Genfericus Ariarius eiectis Africâ totâ Episcopis rogantibus, vt alicubi subfisteret priuati liceret, respondit; Delere Romanos decreui vniuersos; & hoc vos petitis? Simul ipsos in mare abijci iussit: sed sui id deprecati sunt.

Sebastianum Ducem qui Româ Ducum fuerat inuidiam; iubenti profiteri

Arianismum Genferico, aiebat ille: *Parenem candidum, qui per ignem & aquâ transiit, vt Regi apponeretur, repinse; vsque deterior euadet. Et ego sum lotus, vinctus, pastusque Sacramentis. &c. quid mi fieri deterior iubes?*

Manichæi Romæ latentes, cumque Romanis communicantes, ex eo agnoscipi publicantur à S. Leone PP, quod S. Sanguinem non fumant: quod Dominica & feria secunda ieiunent; quod prius adorent solem quam templum ingre diantur. Ideirco soliti Fideles orare versus Orientem; tum vetabantur prius isthuc flectere.

ANNO CDXLVI. Oriente toto per sex menses terræmotibus quassato, Theodosius Imp. Proclus Patriarcha, omnisque populus in aperto degens campo supplicabat. Contigit ipso in supplicio puerum sublimem rapi, audireque ab Angelis concini Trishagium; *Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus & immortalis, Misereere nobis.*

Hoc demissus docet Imp. Epif. & adstantes, ac moritur. Proclus id vbique cani iubet isthic, Imperator orbe toto; cessatque terra succussari.

Cyrus Præfectus Constantinopolitanus ethnicus, restaurator mœnium, proscriptus fugit ad aram, fit Christianus, & Epif. Smyrnenfis; Ponit ecclesiâ Deiparæ, vbi abscondita olim coruscante *B. V. Mariae imago* visa, & reperta est, multis eius tactu persanatis. Constantinopoli Iudæ statuâ Christi, pro forib, Christiani propositâ, cultro percussit; ex qua cruore protinus exiliente conspersus eam in puteum abiecit nocte eadem. Mane omnis aqua visitur cruenta, reperi-

peritur statua: promulgatur venia reo
fese vltro prodituro: suaque virum vxor
prodit, factus vterque Christianus; Pul-
cheria Augusta Virgo renuncians Im-
perio conlecratur in *Diaconissam*.

ANNO CDXLVII, Dum hæretici
per Orientem inualescunt; tenentque
Galliam, Franciam & Hispaniam, (per
quas oras etiam serpere hæreses eadē,
barbari V Vandali, Gothi, Sueui; ecce
in Tolentino Conc. istud, à *Patre Filio-
que procedit*; additur Symbolo: & sub eo
Symbolo Gothi, Visigoti, Franci fiunt
Christiani; at vero Orientales ei recla-
mantes euadunt Saraceni. Romani tam-
en solo Apostolico Symbolo uti per-
gunt in Missis, eò quod nulla hæresis
Romanam Ecclesiam infecerit vnquã,
quæ diutius in ea perstitisset. In memo-
riam itaque id in æs inciditur post reli-
quias S. Pauli. Nec Carolus Magnus,
nec Henricus Imperatores, quantum-
uis institerint, impetrare potuerunt, vt
cum vtroque orbe cantarent Symb.
Nicænum Romani.

ANNO CDL. Damnatis in Conc.
Constantinopolitano Actis Ephesini
pseudoconcilij, & reliquis S. Flauiani Ep-
is. in eo trucidati Ephesum translatis,
simul restitutis per Marcianum Imp.
Episcopis pro fide Romana proscrip-
tis; pax Ecclesiæ reddita Orientis est:
& ecce improvisò Attila cum Hunnis
è solo cedit imperij, sponte, vi nulla.

ANNO CDLI, *Attila* victus in Illy-
rico, redit in Orientem; sed & hinc ex-
pulsus (in gratiam restitutæ in eo religio-
nis veræ) in Occidentem inuadens se
Flagellum Dei nominat. Tunc exustis Me-
tis, solum S. Stephani perstitit intactum

Oratorium; viso S. Stephano apud S.
Petrum & Paulum orare pro eo. Parisii
quoque saluæ steterunt precibus S. Ge-
nouefa.

Attila Treas euersurus erat; at oran-
tè S. Lupo Episcopo, mediam petrauit
urbem cum exercitu excæcato cæca-
tus, nullo mortalium viso, læsoue.

Item diuinitus seruatur vrbs Vafatē-
sis; vbi tunc sub Missa tres guttas dela-
bi contigit, inque vnã coalescere cry-
stallinam; scilicet ad Fidem de SS. Trinitate
confirmandam contra Arianos. Ea
in crucifixum infixæ cæteræ exlieregē-
mæ, protinusque per eam multæ sunt fa-
ctæ conseruationes.

Aureliam obsidet Attila, imperium
inde inuasurus; capitque eam; non tam-
en euastat, orante Deum Episcopo
cum populo. Et ecce aduolans Aetius
Dux fundit, fugatque Attilam cum
Hunnis, non sine miraculo.

Chalcedone Concilium à 600. Episcopis
frequens agitur in æde S. Euphemias; cum
S. reliquiæ continuo sanguinem in tub-
iectam spongiam stillabant inde ab e-
ius martyrio; nisi quod non stillaret, si
quando improbus isthic præsidebat E-
piscopus.

In eo sancitum; vnum Episcopum
Episcopatus habere duos non posse; iux-
ta Nicænum, contra Pragmaticos Imp.
Anatolius Patriarcha iubet Patres
Confessionem Fidei Romano-catholi-
cam, & hæreticos item suam, dare S.
Euphemias, ad obstruenda hæreticorū
ora; At illa Catholicam arripit dextrā,
osculatur, reddit: hæreticam vero ad pe-
des abiicit.

Iamque prius confirmat Papa Cō-
cilium.

cilium. Sancitum quoque *Papam dici Oecumenicum seu Vniuersalem Episcopum.*

AN. CDLII. Valentinianus edicto adimit Episcopis iudicium Ecclesiasticum, exceptis causis Fidei. At ecce Flagellum Dei Attila adest, vastat Italiam, ipsam inuasurus urbem, ni S. Leo minis ac precibus eum diuinitus fractum auertisset. Percunctanti dein cur vni pareret homini? respondit: *adstans ei Sacerdos mortem mihi intentabat.* Ethnicos Romæ id astris, fatoque tribuentes S. Leo refutat.

ANNO CDLIV. Turbarum Orientis pertusus concedit in Occidentem ad Noricos, quos barbaris auertendis orate, & ieiunare nolentes deserit; ac pereunt. Vrbem ergo iam occupatam ab ijs ingressus, ciues malo suo iam doctos ad supplicandum Deo inducit; & ecce die post tertia barbari timore panico perciti p fugã se ipsos contrucidat.

AN. CDLV. Valentinianus adulter, Infantis Aetij trucidator, & Violator ecclesiastici iuris, ab amicis Aetij occiditur manu Maximi. Qui iam Imperator ducit Eudociam, cui aperit se occidisse Valentinianũ. Idcirco illa Wandalos euocat in imperium, & capta ipsa cum filiabus abducitur in Africam: Roma spoliatur, pter ecclesias primarias; Deum sic exorante S. Leone Papa. Hac afflictior e cum filiabus Eudocia subacta, eintrat Euty chianismum, reditque ad Ecclesiam Romanam. Marcianus Imp. autem suatura reddit ecclesiis, edictis contrarijs abrogatis.

AN. CDLVI. Mauritaniam ad Christum conuersio ita contigit.
Quando in persecutione Wandalica

Rex Gensericus creari per Africam Episcopos prohibens, creatos emori sinebat; seruam suam Maximam iubebat Wandalus nubere seruo; quæ ob castitatis votum abhorrens, pro cum iuxta cum fratribus conuertit. Ambos igitur herus vngulis dilacerat. &c. Sed diuinitus sanantur; at hero proles ac pecora extinguuntur. Demum in Mauritaniam deportantur exules; quam denique conuertunt ad Christum; Romamque mittunt pro Sacerdote. Quo misso negati bigamos creari Episcopos aut Sacerdis inaugurari, licet ingens hominum esset inopia. Proclus Genserici Praefectus è sacris paramentis vixdum pararat sibi vestes; cum ecce furens sibi linguam commandens peribat.

AN. CDLVI. Leo fit Imp. qui priuatus in cæcum incidit solum; miseratus ducit per æstuosam eremum; quærensque aquam præ siti emorituro vocem ex incerto accipit; *Leo Imperator*, sc. futurus, en aquam, luto perlitum illumina. Dictum factum. Post ibidem ponit ædem Deipara.

AN. CDLIX. Marcianus Gennadij clericus aditurus templum nudo dat interulam, veste duntaxat Sacerdotali amictus. At in hac Diuinis operas videtur purpuratus. Discutitur; & miraculum cognoscitur.

AN. CDLXI. Dum Græci de transmissio ipsi Brandeo dubitant; S. Leo PP. id forfice scindit, & cruore manauit. Peregrinantes ad S. Petrum & Paulum Romam, velum lance pensatum in Sepulcrum solent immittere; quod extractum ponderosus erat; ad iudicium benedictionis. Itaque; clauis aurea permuta-

mutabantur; ijsque sanationes fiebant.

AN. CDLXI. Pingentis Christum Iouis specie, manus exaruit: cōfessi perfanatur à Gennadio Constantinopolitano. Qui urbem suam, *an.* 465, hæreticis scatentem vidit, sub vesperum, à cacodæmone, habitu vetulæ medicæ, succendi in foro cum lucernula obeunt: Fuit flamma vorax toto quadriduo, hausitq; urbem pene totam. S. Marcianus S. Evangelio flammis obiecto has ab tēplo nuper à sese constructo, auertit.

AN. CDLXXI. Episcopus Catholicus ab Ariano in disputationem Constantinopoli prouocatus, noluit; mox rogū ingressus paratū intactus se offert disputationi. Ibid. Archisynagogus, autor seditionis, captus, tortusq; flammis dum iniicitur, clamabat; O DEVS S. Sergij iuua me seruatus eodem in loco constructum templum S. Sergio.

AN. CDLXXV. Cum Occidentis Imperium in Augustulo finem accepisset, Erulis barbaris Italiæ imperantibus, per Regem Odoacrem, *nouū Dei Flagellum* ab S. Seuerino prædictū, hic Aruernam diu nequicquā oppugnat; quod Episcopus eius S. Sidonius cū populo, per *Rogationes triduo cum ieiunio*, Deum exorando hostem eneruaret. Cuius exēplū ab S. Mamercio Viennensi Episcopo se sumpsisse, literis ad ipsū testatur. Lauriacenses fraudē in pendendis decimis facientes, in fame & siccitate moniti fraudis ab S. Seuerino Episcopo penitentes spōdent emendationē; ac protinus est pluuia consecuta. Zeno Imp. fouens Euthychianos, proscriptosq; restituens ipse eijcitur Imperio *an.* 476.

AN. CDLXXVI. Odoacer, misso in

exilium Augustulo Rex, licet Arianus tributū ab Imp. imposuit remisit. Ecce orbi toti licet dominaretur Ariani; nō tamē Ecclesiæ Catholicæ. Zeno in oriente, Odoacer in Italia, Gothi & Burgundi in Gallia, Gêlericus in Africa, Fracri erāt ethnici. Zeno nil audiens Papā, à Basilisco genero exiuit imperio: qui edicto abrogat Concilium Chalcedonense; prætextu concordiæ, regniq; firmandi, quo tamē hoc excidit anno. Nā *Daniel Stylita Monachus*, rogatu Episcopo rū vt succurreret Ecclesiæ, deserit colūniā; Constantinopolim vt appulit, Basiliscus specie deābulationis fugit dicens: *Tibi vir Dei urbē relinquo: tu me prece tua:* cui ille; *Disrumpet, impie, regnū tuū Deus:* simul in clamātē verbo sanat leprosum; quē ex umbone ostendit populo, ad cōfusionē Euthychianorū. Pluribus clarè miraculis. Acacius pseudoepiscopus arianus concitat Monachos in Basiliscū, qui imperant reuocari edictum contra Chalced. Concilium; *ne se.* excideret imperio. Verum id eo sine, vt simul irritaretur S. Leonis Cōstitutio contra Primatū Constantinopolitanum.

AN. CDLXXVII. Basiliscus ab aulicis ob auaritiā eius desertus, vincitur ab Zenone; protractus ab ara deportatur in exilium, vbi in amplexibus vxoris expirat. Zeno monenti Papā, hæreticos eijceret Episcopos, parat. At *anno* 482. rursus eiectis Catholicis restituit hæreticos autore Acatio. Simul capta Vandalica persecutio plurimis celebrata miraculis, vnius veræ apud Catholicos testibus Ecclesiæ.

AN. CDLXXXII. S. Seuerinus canonicus, *Laudate Dominum omnes gentes,* obdormi.

dormit; iussis prius fratribus, ut sua offa-
secum transferrēt in vētura barbarorū
incurfione; ipsis, non sibi profutura. Et
ecce, Satelles ab Rege Rugorum Fride-
rico Sancti aram depoliare, ipso in ausu
ab dæmone obsidetur. Rex ipse totum
spolians monasterium intra mensem à
fratris filio necatus perit.

AN. CDLXXXIII. Inter barbaros
Vrbis Italiaeque Dominos plurimi Ro-
mæ nidificabant hæretici. Vrbis tamen
Præfectus Basilius excommunicabat a-
lienantes quidquam de bonis Ecclesia-
sticis. Sed eam excommunicationem
omnes Episcopi exploferunt. Interim
Pet. Cnaphens Fullo ex monacho Euty-
chiano pseudoepisc. Antioch. Theo-
pascita, ab Papa damnatus, auxit Tris-
hagiū isto; *Qui passus est pro nobis* DE VS.

AN. CDLXXXIV. Hunericus A-
rianus Rex Vandalorum disputationem
indicit Carthagine; ubi Episcopus
S. Eugenius cæcum illuminat, adire pe-
tunt ter diuinitus iussam. Disputaturi
autem Ariani conuertiabantur, perque
tumultum occiderunt Episcopum. In-
de Rex ortus est persecutionem; legesq;
contra hæreticos datas vertit in Catho-
licos. Populus tamen Carthagenensi
Catholicis ob miracula adherente, etiā
Cyrola arianus cōduxit hominem, qui
se cæcum simularet sanandus ab eo. At
is dein vexæ cæcatus se deprehendens
stropham aperit; atque à S. Eugenio re-
luminatur: quem cum alijs dire tortum
enecat Martyrem tyrānus. Typasenses
missi ad eos peruertendo Cyrolæ con-
stanter reclamant; elinguantur multi; &
tamen rectius loquebantur. In quib. v-
nus natus mutus post exectā linguā pri-
mū loqui cœptauit. Alius in fornicatio-

nē lapsus, vsu loquelæ excidit. Ad quen-
dā ex ijs Episcopū rusticus suum adfere-
bat filiolum mortuū, pampinis obtectum
quasi dono daret vvas: positāq; sportā
recedit. Episc. vvas gustaturus conspicua-
tur mortuū. Ergo protinus sese in pre-
ces conijcit puellūq; rediuiuū genitori
remittit. Tunc passim vulgabatur &
miracula, & martyria desideratissima. E-
uentus is erat: Siccitas inaudita, sterili-
tas, fames, pestisq; perdebat Africam:
Hunericus veimib. exesus cōputruit,
cum intolerabili fetore, ut frustulatum
an. sept. regni suo esset sepeliendus. Eua-
ricus Rex Gothorū arianus in Gallia, si-
mili plaga perit: Rexq; Francorū Chil-
dericus; cui succedebat filius *Clodoueus*,
S. Genouesq; cultor, & S. Remigij; à quo
& Christianus est baptizatus an. 499.

AN. CDLXXXV. Per. Fullo arianus
Constantinop. conabatur Episc. Cypri
Anthimiū sibi subicere Quem idcirco
citātū ire nolētē, S. Barnabas Apostolus
tertiū apparens ire iussit Constantino-
polim, ac dicere; *Et mea Sedes Apostolica
est: nam Apostolū habeo.* Hic n. dixerat ei,
Meū Corpus cū Euangelio S. Matthæi;
in lignis thyenis scripto, ante Salaminā,
quinto stadio ab arbore siliqua, reperies.
Zenoni donat Euangelium ita petenti,
aureisque thecis includenti; ac supra se-
pulturā S. Barnabæ templū collocanti.

AN. CDXCI. Zenō Imp. & fautor hæ-
reticorū pœnas morte pepedit. Inebria-
ri solebat sic, ut extensus iaceret, corre-
ptusq; morbo comitali. Ariadna vxor
Augusta sic iacenti irata, humari p. mor-
tuo iubet, appositā tumulo custodiā. Bi-
duū ipsum clamanti, Aperite, responsa-
bant custodiæ; Nō licet, alius imperat.

Et ille; Esto, monasterium inibo. At furdis illa. Post refossus reperitur seipsum arrosisse. Anastasius succedit; quem Euphemius Constantinop. Episcopus noluit consecrare prius, quam Catholicè fuisset professus. Mores tamen peruertit, euasitque in sacrilegum Ecclesiarum expilatores.

AN. CDXCVI. Gelasius Papa reprehendit *communicantes sub vna specie*; quod esse Manichæi proderentur, abstinentes vini, velut à malo principio procreati. Ricardus Anglus Presbyter monitu S. Petri Romam *peregrinatur*; vbi à Gelasio in Episcopum Andriæsem creatur. Ad portam Andriæ cæcum restituit; paralyticam sanat; breuique urbem totam baptizat.

AN. CDXCVIII. Dum Symmachus Papa canonicè eligitur, Festus Comes Anastasii Laurentium curat à paucis creari Antipapam; vt qui Enotico Zenonis esset subscripturus. Hinc *Schisma*. Delectus arbiter Rex Theodoricus pro Symmacho pronunciat.

Quod quia illegitimè factum, ideo Symmachus Concilio Rom. idem of-

fert iudicandum, *an. 499*. Simul sancitur, quæ deinceps in electionibus PP. seruarentur. Inde literis moner Anastasium, rediret cum Oriente ad Ecclesiam: sed is tum prius se proficitur hereticum. Catholicos communicare se cum aut compellit; aut proscrit. Ideo ecce Deus Bulgaros in Thraciam immittit, à quibus victus pacem auro redimit. *Clodouæus Rex Francie* diu ab Cronide vxore nequicquam tentatus induci ad Fidem in pralio suos Alamânis succumbere videns, promittit se fore Christianum, si vicerit. Vincit. Se perimit S. Vedasto Attrebat. Episcopo catechizandum; ac inter viam ad S. Remigium, cæcum cruce sanat. Ad fontem dum concionatur S. Remigius, mirifica in lace fit vox: *Pax vobis, Ego sum: nolite timere. Manete in dilectione mea.* Auolansque columba, captam affert cum chrismate. Rex offerens S. Remigio dona, prius Ecclesiasticis restituere ablata iubetur. Et factum est.

AN. D. Anastasium exinde diræ clades punierunt hæreticum; nequedum tamen resipiscens.

ERGO:

1. Dic age; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEUO V?
At SIC P A R I S T I S R E S I T A T R O M A N A, F I D E S Q V E:
Non SIC R E M seruat Luthero-caluinista, FIDEMQVE.
2. IURE SVO Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei A V G V S T V S proprio de iure remisit?
3. ANTI NE CHRISTVS erat quisquam hoc ROMANVS in AEUO?

SAE-